

Библиотека
Прозна љушовања

© 2024 Јасминка Петровић
© Илустрације Ана Петровић
© за српско издање Одисеја

Јасминка Петровић

Хоћу у школу!

Илустровала
Ана Петровић

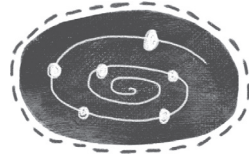
Одисеја
Београд, 2024.

*Хвала Нађи (14 година), Виги (12 година),
Данилу (10 година), Јери (9 година),
Маџији (8 година) и Вију (4 године)
на корисним савешима.*

Садржај

Прво поглавље

**Идем да шражим неку бољу школу.
Збогом.**

Друго поглавље

**Где сам шо ја? Где су моје чараје
и њашике? Где ми је мобилни?**

Треће поглавље

Ово је шеже од њадежа!

Четврто поглавље

**Мачевање, вез на свиленој
марамници, шрчање у њаковима...**

Пето поглавље

Ињак се окреће!

Шесто поглавље

**Каква нам је школа данас, џакви
ћемо бићи суџра**

Седмо поглавље

Баџина је из раја изашла

Осмо поглавље

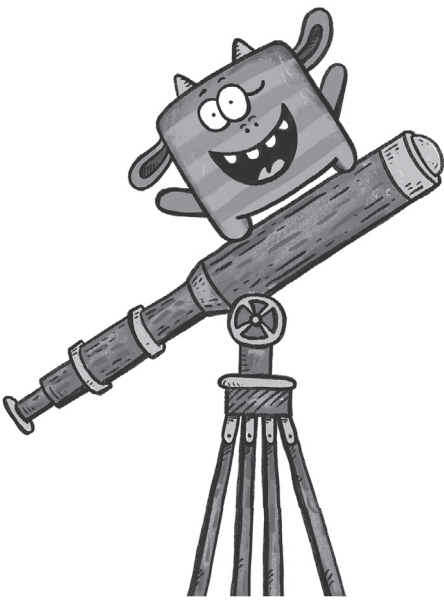
**Колико видим, џи си се већ
расџусџио!**

Девето поглавље

Хоћу у школу!

Десето поглавље

**Да ли сам се
заљубио у Дуњу?**

Прво поглавље
Идем да шражим неку
бољу школу. Збојом.

Никола је ставио на клупу крпену играчку, а онда на њу спустио главу и зажмурио. Најрадије би преспавао први час, а можда и целу школску годину.

Није ни чудо што је тако нерасположен и одсутан, кад га учитељица стално нешто опомиње:

„Никола, да ли су ти ово бројеви или кромпири?“

„Опет ниси урадио домаћи.“

„Никола, цео разред само тебе чека. Пожури, дете!“

„Може то и боље! Напиши све испочетка.“

„Ја разумем да ђак заборави свеску, оловку, па и књигу, али да заборави целу торбу, то стварно не разумем.“

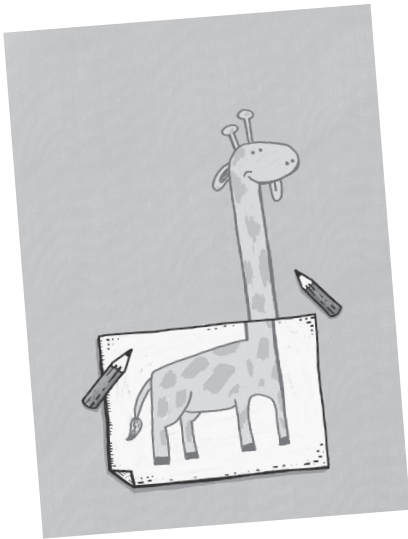
„Никола, како то да је твој деда исти као и Дуњин? Помишљам да си преписао Дуњин састав.“

„Никола, рекли смо да се кућни љубимци не доводе у школу.“

Али да се разумемо,
ни учитељици није
лако с Николом!

Често му се дешава да побрка распоред часова: у понедељак уместо прибора за ликовно донесе опрему за физичко, у четвртак мисли да је уторак па дође на пробу хора, а у петак уопште не дође у школу јер мисли да је недеља.

Кад објашњава стране света Никола каже: „Север се налази горе на тавану, а југ доле у подруму”.

На часу пита учитељицу: „Зар ви нисте научили употребу великих слова кад сте били мали, него сваки час нас запиткујете?”

Ако му на папир не стане цела жирафа, онда је доцрта на клупи.

За спортски дан, Никола понесе сву спортску опрему коју има код куће, чак и гумени чамац и весла. Да му се нађу, ако затреба.

Кад га учитељица пита шта би волео да буде кад порасте одговара: „Медвед, да се лепо наспавам”.

Уколико му је досадно на неком часу, узме своју крпену играчку, Монструма, па с њим прошета по школи.

Као што знамо, нико није савршен, ни деца ни одрасли. Само што Никола мисли да сви други греше, а он никада.

Да ли је баш тако?

Тог јутра мама га је пробудила на време, међутим он се окренуо на другу страну и наставио да спава.

Тата му је спремио доручак, али га Никола није појео, јер је каснио у школу. Домаћи из музичког није урадио, па се бринуо шта ће му рећи учитељица. Закаснио је на први час, па се љутио што је школско звоно звонило на време. Све у свему, био је неиспаван, гладан, забринут и љут.

„Никола, час је почео. Извади књиге и свеске, а играчку стави у ранац”, упозорила га је учитељица.

„Ова школа је грозна! Нема никаквих авантура.

Превише је озбиљна и досадна”, побунио се Никола.

„А ти си бебица, још се играш с играчкама”, довикнуо му је Јоца из треће клупе.

Ђаци су праснули у смех. Сви осим Дуње. Она се окренула ка трећој клупи и одбрусиле:

„Па шта онда! Кристофер има медведића Вини Пуа, Калвин има тигра Хобса, а Енди каубоја Вудија.

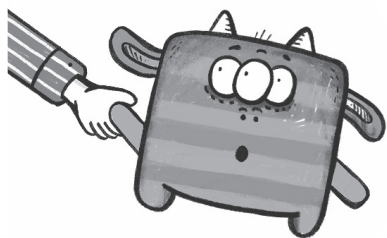
Зашто онда Никола не може да има свог Монструма?”

„А да се ти ниси мало заљубила у Николу?! Увек га браниш”, Пеђа се обратио Дуњи, а разред се још гласније насмејао.

Никола је нагло устао. Свега му је било преко главе. Намрштио се и рекао:

„Знате шта? Доста ми је и вас и ове учионице! Идем да тражим неку бољу школу. Збогом!”

Врата учионице су се залупила. Ђаци су подигли главе, а учитељица је подигла обрве. Онда су се врата поново отворила.

Никола је дошетао до своје клупе, узео Монструма и...